

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

מ.א. 346261

רס"ן סלע מאיר ז"ל

רס"ן סלע מאיר ז"ל
בן 37 בנהלו

בן רות ודוד-ישראל

נולד בתל אביב

ב-ט' בכסלו תרצ"ז, 23/11/1936

התגייס ב-אוגוסט 1956

נפל בקרב

ב-כ"ד בטבת תשל"ד, 18/1/1974

שרת בחיל רגלים

מקום נפילת סיני: סיני

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בתל אביב - קריית שאול

הותיר רעה, שני בניו, הוריהם ואחים

קורות חיים

מאיר, בן רות ודוד-ישראל, נולד ביום ט' בכסלו תרצ"ז (23.11.1936) בתל אביב. הוא למד בבית-הספר היסודי "חורב" בירושלים והמשיך לימודי בית-הספר התיכון-מקצועי "בזק" בירושלים. ילדותו עברה עליו בירושלים בחיק משפחה ציונית ודתית, כנער למשפחה נדיבים גדולים. סבו, ר' אלעזר משה סלוצקין ז"ל, עלה לרחובות בשנת תר"ע (1910) מאוסטרליה. מאיר היה חבר בתנועות נוער "הצופים", "בני עקיבא" ו"הפועל" עד לגיוסו. מאיר היה בעל נש וגישה מאד ו"אהוב יופי" מושבע. הוא אהב מאוד את כל צוראות האמנויות ובמיוחד מוסיקה, ריקוד וציור. הוא אף צייר בעצמו וגילף בעץ. רבים ראו בו כישرون מבטיח, שהוא עשוי להצליח ולהתפרנס. מאיר היה אהוב על הכל בזכות היותו חברותי, מבין לב הזולת ומוכן תמיד לעוזר. הוא הצטיין בפתחות, באחדה לזרות, בהבנה ובקשר שיפוט. לפניו גויסו לצה"ל עבד כמדריך במועדון נוער, נוסף על תפקידיו בתנועה, והצליח לקשור קשרי רעות עם חניכיו, שכיבדו אותו וחויבו את דעתו.

מאיר גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1956 והוחזק לחיל-הקשר. במסגרת החיל עבר קורס טכני-קשר, אך הוא השתקע לתפקיד קרבו בשדה וביקש לעבור לחיל-רגלים. לאחר שהתملאה בקשו המשיך את שירותו הסדיר ובסופה התנדב לשירות קבע. במשך חמיש-עשרה שנים שירותו צבאי הקבע עבר קורסים רבים ובהם קורס קצינים, קורס לוחמה צעירה, וקורס צניחה ולבסוף החלים את לימודיו בבית-הספר לפיקוד ולמטה. הוא שימש בתפקידים שונים, ביניהם: קמ"ב' א', קצין אג"מ, מפקד פלוגה ועוד. הוא היה קצין בעל ירצה ומרץ, מקובל ואהוד על פקודיו, בזכותו דאגתו ומסירותו להם. בכל תפקיד ששימר, נחשב אדם יציב וمتמיד, עקי, אחראי ומהימן. בחומרה-הදעת התקופתיות,

רס"ן סלע מאיר ז"ל

הנהוגות לגבי קצינים בצה"ל צוין כקצין טוב, יעיל וחרוץ, המגלה יכולת רבה ודבקות במטרה. תמיד התאמץ להגיע להישגים טובים ועשה הרבה למען קידום תפקידו. קר-روح, בטוח ושקט, מעולם לא איבד את עשתונותו ואת שלמות נפשו.

במאי 1961 נשא לאישה את חברתו יהודית וברבבות הימים נולדו להם שני ילדים. מאיר היה אב טוב ומסור ובעל דואג ואוהב. הוא השתדל תמיד שעבודתו לא תקפח את משפחתו, הקפיד לבנות בחברת ילדיו ולהקדים להם זמן רב ככל האפשר. הוא טרח למדם את ספורט השחיה, שהייתה אהוב עליו מאוד, ולהגביל עליהם את האמנויות, במיוחד שער叱. בימי ה抗战 (18.1.1974) נפל מאיר בסיני בעת מילוי תפקידו, אחרי שעבר בשולום את המלחמה הרביעית בימי חייו. הוא הובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין הצבאי בקרית-שאויל. הותיר אחיו איש ואניהם, הורים ואחיהם.